

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ventes ophøjet til Lov i den nærmeste Fremtid, saa vidt man kan se, saaledes som det maaske ogsaa er det høje Tings Medlemmer bekendt. Imidlertid har der ved de to Lovforslags Behandling, først i den Kommission, der behandlede Forslaget, og senere her i det høje Ting, og det gælder ogsaa ved Husmandslovens Behandling i Landstinget, vist sig at være Enighed om meget væsentlige Dele af dette Lovkompleks, herunder Bevillingsspørgsmaalet, Laanenes Størrelse, Rente- og Afdragsvilkaar, kort sagt, der har vist sig at være Enighed om de Rammer og Vilkaar, som skal være gældende paa dette Omraade. Da vi allerede nu er naaet et betydeligt Stykke ind i Finansaaret, og da det af Hensyn til Tilretteleggelsen af Udstykningen i det kommende Finansaar og Gennemførelsen af Byggeriet og Udstykningen i den Sæson, vi er inde i, er af største Vigtighed, at der saa snart som muligt kan disponeres efter de økonomiske Regler, som de to Lovforslag anviser, har jeg anset det for rimeligt og nødvendigt at søge disse Regler sat i Kraft snarest muligt, og Forslaget her er udformet udelukkende med Henblik herpaa. Det indarbejder i den gældende Husmandslov af 29. Marts 1943, saaledes som denne jo i øvrigt paa betydningsfulde Punkter er blevet ændret ved Tillægsloven sidste Aar, alle de Bestemmelser om Bevillingernes og Laanenes Størrelse og om Rente- og Afdragsvilkaar, som indeholdes i de to tidligere forelagte Lovforslag, og kun disse Bestemmelser og enkelte andre Ændringer, som ganske naturligt følger heraf, er medtaget i Forslaget. Derimod vil jeg gerne understrege, at alle de i Forslaget til den nye Statshusmandslov indeholdte Ændringer af juridisk Natur og de foreslaaede nye Regler om Statens Fremskaffelse af Jord er udeladt i det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge. Naar jeg hertil saa føjer, at Forslagets § 1 bringer den nuværende Lovs Bestemmelser om Jordlovsudvalgets Organisation i Overensstemmelse med Forslaget til den nye Statshusmandslov, saaledes at der foruden Landarbejdernes Repræsentant, som allerede er Medlem af Udvalget i Henhold til den hidtidige Landarbejderlov, indtræder en Repræsentant for Udvalgets Administrationskontor som Medlem af Jordlovsudvalget, saa har jeg i Virkeligheden kort, men udtømmende angivet Lovforslagets Indhold og dets Formaal.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Forslaget kan jeg i øvrigt ganske henviser til de udførlige Kommentarer, der er indeholdt i Bemærkningerne til det af det

høje Ting tidligere vedtagne Forslag til Lov om Udlaan til Statshusmandsbrug m. m. Jeg mener altsaa, at det har en ganske overordentlig stor Betydning, at disse fornyede og forhøjede Bevillinger, forbedrede Afdrags- og Rentevilkaar bliver indarbejdet i den gældende Lov.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4944).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hans Hedtoft: Vi havde i det høje Ting forud for Landstingsvalget en saakaldt storpolitisk Debat. Da det er henstillet til Ordførerne, at vi ved denne Lejlighed søger at begrænse os saa meget som muligt med Hensyn til Tiden, vil der være en Række Problemer, som jeg under normale Forhold vilde have fundet det naturligt at sige et Par Bemærkninger om ved denne Lejlighed, men som jeg ikke skal omtale nu, hvorfor jeg skal tillade mig at henviser til den Tale, jeg paa mit Partis Vegne ved den Lejlighed holdt.

Jeg vil gerne indlede mine Bemærkninger i Dag med nogle Betragtninger over Regeringens økonomiske Politik, som jeg ogsaa i den førnævnte Tale beskæftigede mig med, men hvis Tendenser efter Landstingsvalget i beklagelig Grad maa siges at være uændrede. Skattelovgivningen, Kornlovgivningen og Udbyttebegrænsningen maa dog nævnes som Undtagelser, idet det efter min Mening her aabenbart havde været Regeringens Agt at gennemføre en Række Ændringer til det værre.

De Forskydninger, der er sket paa de økonomiske og forsyningsmæssige Omraader, er imidlertid først og fremmest rent ad-